मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। १ सूर्यः, २-१२ मित्रावरुणौ । त्रिष्टुप्।

यद्य सूर्यं बवोऽनांगा उद्यन्मित्राय वर्रुणाय सुत्यम्।

व्यं देवत्रादिते स्याम् तर्व प्रियासौ अर्यमन्गृणन्तः॥ ७.०६०.०१

वयम् । देवत्रा- देवेषु । मित्राय- स्नेहाधिदैवताय । वरुणाय- ऋताधिदैवताय । सत्यम् । अनागाः-अनपराधिनः । स्याम- भवेम । इति । अदिते- अखण्ड । सूर्य- सवितः । अद्य- इदानीम् । उद्यन्-उदयन् । ब्रवः- ब्रृहि । अर्यमन्- आर्यशील । गृणन्तः- त्वां स्तुवन्तः । तव- ते । प्रियासः- प्रियाः । स्याम- भवेम ॥१ ॥

एष स्य मित्रावरुणा नृचक्षा उमे उदैति सूर्यो अभि ज्मन्। विश्वस्य स्थातुर्जगतश्च गोपा ऋजु मर्तेषु वृजिना च पश्येन्॥ ७.०६०.०२

एषः स्यः- सोयम्। विश्वस्य- सर्वस्य। स्थातुः जगतः- स्थावरजङ्गमात्मकस्य। च। गोपाः-गोप्ता। मित्रावरुणा- हे मित्रावरुणो। ऋजु वृजिना- धर्माधर्मान्। मर्तेषु- मर्त्यकृतान्। पश्यन्। नृचक्षाः- नृणां द्रष्टा। ज्मन्- अन्तरिक्षे। सूर्यः। उभे- द्यावापृथिव्यो। अभि- अभिलक्ष्य। उदेति॥२॥

अर्युक्त सप्त ह्रितः सधस्थाया ई वहन्ति सूर्यं घृताचीः।

धामानि मित्रावरुणा युवाकुः सं यो यूथेव जिनेमानि चष्टे॥ ७.०६०.०३

याः- ये। ईम्- एतं सूर्यम्। घृताचीः- दीप्तिमन्तः। वहन्ति- धारयन्ति। ते। हिरतः- आकर्षणशक्तिभूतप्राणाश्वाः। सप्त। सधस्थात्- सूर्यस्य सहस्थानात्। अयुक्त- योजिताः। मित्रावरुणा- हे मित्रावरुणौ। युवाकुः- युवां कामयमानः। धामानि- स्थानानि। यः। जिनमानि- जन्मानि। यूथेव- गोयूथानि वृषभ इव। सम्- सम्यक्। चष्टे- पश्यित तं नमामि॥३॥

उद्वां पृक्षासो मधुमन्तो अस्थुरा सूर्यो अरुहच्छुकमणीः।

यस्मा आदित्या अध्वेनो रदेन्ति मित्रो अर्यमा वर्रुणः सजोषाः॥ ७.०६०.०४

वाम्- युवयोर्मित्रावरुणयोः। मधुमन्तः पृक्षासः- मधुरा रसाः। उत् अस्थुः- उदितष्ठन्। सूर्यः-सिवता आत्मेत्याध्यात्मिके। शुक्रम्- शुभ्रम्। अर्णः- नभः समुद्रम्। हृदयिमत्याध्यात्मिके। अरुहत्- आरुरोह। यस्मै। मित्रः अर्यमा वरुणः। सजोषाः- सहृदयाः। आदित्याः-अखण्डप्रकृतिजाः। अध्वनः- मार्गान्। रदिन्त- विलिखन्ति॥४॥

इमे चेतारो अनृतस्य भूरेर्मित्रो अर्यमा वरुणो हि सन्ति।

इम ऋतस्यं वावृधुर्दुरोणे दाग्मासः पुत्रा अदितेरदंब्याः॥ ७.०६०.०५

मित्रो वरुण अर्यमा। इमे- एते। भूरे:- प्रभूतस्य। अनृतस्य- अधर्मस्य। चेतारः- द्रष्टारः। दण्डदायकाः साक्षिणः। हि- खलु। सन्ति- भवन्ति। इमे। श्रग्मासः- सुखकराः। अदितेः पुत्राः- अखण्डप्रकृतिजाः। अद्ब्धाः- अहिंस्याः। ऋतस्य- धर्मस्य प्रकृतिनियतेः। दुरोणे- सद्मि। वावृधुः- अवर्धन्त॥५॥

इमे मित्रो वर्रुणो दूळभासोऽचेतसं चिचितयन्ति दक्षैः।

अपि कर्तुं सुचेतेसं वर्तन्तस्तिरश्चिदंहः सुपर्था नयन्ति॥ ७.०६०.०६

इमे। मित्रो वरुण अर्यमा। दूळभासः- दुर्दभा अनिभाव्याः। दक्षैः- स्वात्मबलैः। अचेतसम्-अप्रज्ञम्। चित्- अपि। चितयन्ति- बोधयन्ति। अविदुषो विदुषः कुर्वन्ति। अपि- अपि च। सुचेतसम्- शोभनप्रज्ञायुक्तम्। कृतुम्- कर्म। वतन्तः- गच्छन्तः। अंहः- अघानि। तिरः-तिरस्कुर्वन्तः। सुपथा- शोभनमार्गेण। नयन्ति॥६॥

हुमे दिवो अनिमिषा पृथिव्याश्चिकित्वांसौ अचेतसं नयन्ति। प्रवाजे चिन्नद्यौ गाधमेस्ति पारं नौ अस्य विष्पितस्य पर्षन्॥ ७.०६०.०७ इमे- एते मित्रादिदेवाः। अनिमिषा- निमेषरिहतेन प्रज्ञाचक्षुषा। दिवः पृथिव्याः- द्यावापृथिव्योः। चिकित्वांसः- प्रज्ञावन्तः। अचेतम्- अविदुषं अप्रज्ञमिष। नयन्ति- ज्ञानं दत्त्वा नयन्ति। प्रव्राजे- प्रवणे। चित्- अपि देशे। नद्यः- सिन्धवो मूलशक्तिधाराः। गाधमस्ति- गाधाः सन्ति। नः- अस्मान्। विष्पितस्य- व्याप्तानां सिन्धूनां मूलशक्तिधाराणाम्। पारम्। पर्षन््ने न्यन्तु॥७॥

यद्गोपावददितिः शर्मे भद्रं मित्रो यच्छन्ति वर्रुणः सुदासे।

तस्मिन्ना तोकं तनेयं द्धाना मा कर्म देवहेळेनं तुरासः॥ ७.०६०.०८

अदितिः मित्रः वरुणः । सुदासे- शोभनदात्रे । यत् । गोपावत्- रक्षावत् । भद्रम्- क्षेमयुक्तम् । शर्म-गृहम् । यच्छिन्ति । तस्मिन् । तोकं तनयम्- धर्मसन्तितम् । आ दधानाः- धारयन्तः । तुरासः-त्वरमाणाः । देवहेळनम् । मा । कर्म- कार्ष्म ॥८ ॥

अव वेदिं होत्रांभिर्यजेत रिपः काश्चिद्वरुणध्रुतः सः।

परि द्वेषोभिरर्यमा वृणक्त्रुरुं सुदासे वृषणा उ लोकम्॥ ७.०६०.०९

वरुणध्रुतः- यः पापेन वरुणं क्रोधयंस्तेन हिंसितो भवति । सः । काश्चित् । रिपः- हिंसाः । प्राप्नुयात् । होत्राभिः- वाग्भिः । वेदिम्- वेद्युपलक्षिताग्निम् । अव यजेत- मा पूजयेत् । मा यइं कुर्यात् । आत्मगुणेः सर्वभूतद्याक्षान्त्यनसूयाशोचानायासमङ्गलास्पृहाकार्पण्येवेंदिकं कर्म तेजोयुक्तं भवतीति गौतमसूत्रम् । अनेन तैर्विना वैदिकं कर्म न सम्यक् सिद्धयतीति भावः । द्वेषोभिः- द्वेषैः । अर्यमा । परि वृणक्त- परिवर्जयतु । द्वेषभावनानि व्यपोहयत्विति भावः । वृषणा- वर्षको मित्रावरुणो । सुदासे- शोभनदात्रे । उरुम्- विस्तृतम् । लोकम् । यच्छतम् ॥९॥

सस्वश्चिद्धि समृतिस्त्वेष्येषामपीच्येन सहसा सहन्ते।

युष्मद्भिया वृषणो रेजमाना दक्षस्य चिन्महिना मृळता नः॥ ७.०६०.१०

समृतिः- देवानां सङ्गतिः। सस्वः- अन्तर्हिता। चित्- अपि। त्वेषी- दीप्ता। अपीच्येन-अन्तर्हितेन। सहसा- बलेन। सहन्ते- वृत्राण्यभिभवन्ति। वृषणः- हे वर्षका देवाः। युष्मद्भिया- भवतां भीत्या । रेजमानाः- कम्पमानाः शत्रवो भवन्ति । दक्षस्य- बलस्य । महिना- माहात्म्येन । नः- अस्मान् । मृळत- आनन्दयत ॥१०॥

यो ब्रह्मणे सुमितिमायजाते वार्जस्य सातौ पर्मस्य रायः। सीक्षेन्त मन्युं मुघवानो अर्थ उरु क्षयाय चिकरे सुधातुं॥ ७.०६०.११

वाजस्य- सद्गतेः। ऋतस्य। सातौ- लाभे। परमस्य- उत्तमस्य। रायः- दानयोग्यधनस्य लाभे निमित्ते। यः। ब्रह्मणे- वर्धमानाय भवद्गणाय। सुमितम्- शोभनमितम्। आयजाते- समर्पयित। तम्। मघवानः- सम्पद्धन्तः। अर्यः- आर्यशीला देवाः। मन्युम्- मननम्। सीक्षन्त- सेवन्ते। क्षयाय- निवासाय। उरु- विस्तीर्णम्। सुधातु- शोभनस्थानम्। चिकरे- अकुर्वन्॥११॥

इ्यं देव पुरोहितिर्युवभ्यां युज्ञेषु मित्रावरुणावकारि।

विश्वानि दुर्गा पिपृतं तिरो नो यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गी नः॥ ७.०६०.१२

देवा- द्योतनशीलो । मित्रावरुणो । इयम्- एषा । पुरोहितिः- पुरिस्क्रया । युवभ्याम्- युवाभ्याम् । अकारि- कृता । विश्वानि- सर्वाणि । दुर्गा- दुर्गाणि । तिरः- तिरस्कुर्वन्तो । पिपृतम्- अस्मान् पारयतम् । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥१२ ॥